

Medlem, at jeg er ganske enig med ham i Realiteten. Indenrigsministeren vil ganske sikkert ikke give sit Samtykke til Ombygningen af Knippelsbro eller overhovedet til noget af disse Arbejder, som maatte berøre Marinen, uden at henvende sig til Marineministeriet. Det er den almindelige administrative Fremgangsmaade, at hvert enkelt Ministerium udtaler sig om de Sager, som angaa det, men det hører ikke hjemme i Loven. (Afbrydelse af *Bluhme*.) Ja, det ærede Medlem finder det urigtigt, at man spørger de andre Ministerier, men for lidt siden forekom det mig, at det ærede Medlem holdt stærkt paa, at man skulde gøre det. I saa Henseende er der altsaa ikke rejst nogen Indvending fra min Side, men i Loven hører det absolut ikke hjemme.

Bluhme: Jeg mente, at det var fuldkommen rigtigt, at den ærede Minister vilde gøre det, men naar jeg har paatalt dette Punkt, er det ikke, fordi det ikke er anført i Loven, thi det behøves maaske ikke, men fordi det ikke en Gang er anført i Motiverne. For Knippelsbros Vedkommende er det selvfølgelig af underordnet Betydning, det betvivler jeg ikke, men alle de andre Sager kunne have stor Betydning for Sejlløbet. Nu har jeg imidlertid taget Ændringsforslaget tilbage i Henhold til Ministerens Udtalelse.

Indenrigsministeren (*Bramsen*): Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem, at naar det ikke staar i Lovforslagets Motiver, kan der ikke ankes derover, thi der er saa mange andre ganske overflødige Ting, som heller ikke staa i Motiverne.

Bluhme: Naar jeg har fejlet, er det sket af Uvidenhed, da jeg aldrig har siddet i Hans Majestæts Ministerraad.

Oscar Hansen: Den meget ærede Minister fremdrog dels nogle juridiske dels nogle tekniske Bemærkninger vedrørende det stillede Ændringsforslag, og jeg maa maaske tilføje ogsaa Underændringsforslaget. I juridisk Henseende bemærkede Ministeren, at Havnen selvfølgelig lige saa vel

som enhver anden Arbejdsgiver allerede nu maa være forpligtet til at betale den Skade, den maatte volde, men naar det forholder sig saaledes, er der jo ingen Skade sket ved at vedtage Ændringsforslaget, som dog kan være i meget høj Grad til Beroligelse og efter min Mening ogsaa til nogen Betryggelse for de Mennesker, som ellers let kunne komme til at lide Skade ved de ret betydelige Arbejder, som her forestaa. Der indføres her ved Ændringsforslaget ikke noget som helst nyt Erstatningskrav, som Lødsjerne og Jordbrugerne i det hele kunne stille til Havnevæsenet, der indføres blot det, som man allerede erkender er til Stede: Havnevæsenets Pligt til at betale den Skade, som de Arbejder, der foretages paa Havnevæsenets Foranstaltning, maatte medføre. Der er jo ikke noget i Vejen for, at man, naar Ændringsforslagene være vedtagne, kunde gaa den Vej, som den meget ærede Minister foreslaar, nemlig straks at lade afholde en Synsforretning, der kunde danne Grundlaget for de Tvistemaal, der eventuelt senere kunde opkomme. I teknisk Henseende fremhævede Ministeren, at Faren ikke synes at være stor; der skulde 13 Fods Højvande til, og saa vilde Vandet alligevel gaa igennem Sundet mellem Amager og Saltholmen. Dertil er at sige, at hvis der virkelig skulde komme en saadan Stormflod som 13 Fods Højvande, have vi haft Eksempel paa, at den i meget høj Grad vil skade Forholdene baade paa Amager og Sjællandskysten langs Kallebodstrand og for en Del Køgebugt. Under den store Stormflod druknede baade Harer og Fasaner paa Amager, og paa Sjællandsiden gik Vandet helt op til Flaskekroen. Vandet er altsaa ikke saa elskværdigt, som Ministeren forudsætter, altid at løbe mellem Saltholmen og Amager; undertiden synes det at være saa drilsk at løbe mellem Amager og Sjælland, og det kan derved komme til at anrette den Skade, som man frvægter for. Hertil kommer endnu en Ting, som den ærede Minister vistnok har overhørt. Det blev allerede ved 1ste Behandling fremdraget af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (*Wagner*), at allerede nu føler man der ude paa Kysten Gen af Opfyldningerne i Kallebodstrand, og dette, som saaledes et Øjenvidne har